

Sfcherning: Udvalget har gjort sig Umage for saa lidt som muligt at see hen til de enkelte Mænd, som beklæde Posterne, eftersom det slet ikke vedkommer Udvalget. Spørgsmaalet er alene, om den Løn, der gives, er tilstrækkelig til at faae en Mand til at bestride en Post, om der for de Midler, der gives, kan staffles Folk, der paa en tilbørlig Maade vilde besørge Forretningerne, og naar det er Tilfældet, saa ligger Nøsten udenfor den lovgivende Magts Omraade. Hvad der har bragt mig til at begjære Ordet, er den ærede forrige Indenrigsministers Ytring om Secretairposten under Indenrigsministeriet, jeg mener ikke den nuværende Secretair, men selve Posten. Jeg skal erkjende, at denne Post er meget vigtig og saa at sige daglig stiger til større Betydning i Ministeriet, men den er af en saadan Art, at man skaber en Forlegenhed for Ministeren ved at gjøre Posten til en Contoirchefspost, thi saa bliver det vanskeligt, naar det ved en Ministerforandring behøves at staffe en ny Besættelse af Secretairposten. Det er en af de Feil, jeg ofte har paataalt med Hensyn til Departementscheferne, og det vilde være en endnu større Feil ved Secretariaterne. Derfor har Udvalget holdt sig til en Besættelsesmaade, som vil sætte Ministeriet istand til at vælge imellem samtlige Fuldmægtige den, som til en given Tid forekommer Ministeren, duelligst og meest skikket dertil, og dog give ham en Løn, som ikke alene for den Tid, han beklæder denne Post, giver ham en betydelig større Indtægt, end en Fuldmægtig i Almindelighed har, men ogsaa en Anerkjendelse af den Fortjeneste, der ligger i, i en vis Række af Aar, at beklæde denne Post. Der gives nemlig et aarligt Honorar til den Fuldmægtig, der beklæder Secretairposten, og for hvert Aar, han har beklædt denne Post, beholder han 50 Rd. som Tillæg til sin Fuldmægtiggage, naar han er traadt tilbage i denne Stilling. Om de 300 Rd., der ere foreslaaede, er høit nok, eller om det var vanskeligt at sætte en højere Sum, ligesom ikke for her, da der intet Endringsforslag dertil er stillet. Det kan være, at det vil være rigtig og i Tjenestens Interesse at forhøje denne Sum; men det ligger, som sagt, ikke for Men at fastholde Secretairen som Contoirchef,

vil man snart komme til at erkjende, er et Misgreb, som man vil have vanskeligt ved at komme tilbage fra. Ved de Lovforslag, som foreligge nu, klæber den Feil, som har klæbet ved alle hidtil forelagte Lønningslove, at de blande to Ting sammen, nemlig Organisation af Bestyrelsen, Bestemmelsen af det Antal Embedsmænd, der skal være tilstede, og Lønnen. En Lønningslov burde egentlig ikke sige mere end, at Departementschefer skulle have Saameget i Løn, Contoirchefer Saameget og Fuldmægtige Saameget; men Antallet af Departementschefer, Contoirchefer og Fuldmægtige burde ligge ind under en ganske anden Række af Bestemmelser. Jeg skal endnu kun gjøre den Bemærkning, at da disse to Spørgsmaal ere blandede sammen, og det kan være vanskeligt at udøve gennem Finantsloven den Indflydelse paa Antallet af Embedsmændene, som hovedsagelig burde hvile eller ligge i Finantsloven, skal jeg overveie, om jeg ikke til tredje Behandling vil stille et Forslag til denne Lov, som gaaer ud paa, at den kun har Varighed et Aar ad Gangen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underendringsforslag af Indenrigsministeren til Udvalgets Endringsforslag Nr. 1: „5“ i 4de Linie forandres til „3“. Forslaget forkastedes med 57 Stemmer mod 19.

2) Udvalgets Forslag:

§ 1, første Stykke, forandres saaledes:

„For 8 Departementschefer i Justits-, Indenrigs- samt Kirke- og Undervisningsministeriet bestemmes Gagen til 2,400 Rd. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tiltaages dem et Tillæg af 200 Rd. aarlig; dog kan Gagen ikke overstige 3,200 Rd.“ Forslaget vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

3) Sammes Forslag til samme Paragraph:

„andet Stykke udgaaer“. Forslaget vedtoges med 50 Stemmer mod 32.